

[Justitsministeren.]

ikendte disciplinære Straffe, medmindre Anken alene tager Sigte paa en fornyet Prøvelse af Pensionsspørgsmaalet.

Et særligt Problem melder sig, for saa vidt angaar domfældte, som i Medfør af den gældende Lovs § 4, Stk. 6, har indbragt Spørgsmaalet for Højesteret om, hvorvidt de har retligt Krav paa ordinær Pension efter Tjenestemandsløven. Efter den nuværende Tjenestemandsløve er der en begrænset Adgang til at appellere, nemlig saaledes, at det kun er Spørgsmaalet om, hvorvidt man har Adgang til ordinær Pension, der kan indbringes for Højesteret. Man mener, at de, der har benyttet denne Ret, ikke skal have afskaaret sig fra at indanke den afsagte Kendelse til den foreslaaede Ankeinstans. Lovforslaget sætter i disse Tilfælde den Begrænsning, at Ankeinstansen alene vil kunne afgøre, om der tilkommer den domfældte delvis Pension og i saa Tilfælde dennes Størrelse, for saa vidt angaar saadanne Tilfælde, i hvilke Højesteret har besvaret Spørgsmaalet om den paagældendes Krav paa ordinær Pension benægtende, altsaa de Tilfælde, hvor Højesteret har udtalt, at den paagældende ikke kan faa ordinær Pension. Derimod kan Spørgsmaalet om ordinær Pension ikke forelægges igen, naar det er afgjort af Højesteret, idet det vil være stridende mod alle anerkendte Principper, at et Spørgsmaal, der er afgjort af Højesteret, bagefter skulde kunne indankes for en anden Instans.

Man har fundet det rigtigst, at den Ankeinstans, der saaledes agtes etableret, sammensættes paa samme Maade som den særlige Tjenestemandsdømmestol. De to faste Dommere bliver herefter en Højesteretsdommer, der skal være Formand — man har fundet det rigtigst, at det blev en Højesteretsdommer, idet man i den særlige Tjenestemandsdømmestol har en Landsdommer —, og en Repræsentant for Administrationen. Dertil kommer en Repræsentant for den Tjenestemandorganisation eller eventuelt faglige Organisation, hvortil den paagældende Tjenestemand hører eller kunde henhøre. Man har dog for Organisationsrepræsentantens Vedkommende af Hensyn til Ønskeligheden af den størst mulige Ensartethed i de afsagte Kendelser ment det rettest, at Kredsen af Personer, der kan komme i Betragtning, begrænses mest muligt. Om dette Spørgsmaal er der i øvrigt truffet nærmere Aftale med Centralorganisationerne.

For dog at kunne begrænse Adgangen til Anke saa vidt muligt til saadanne Til-

fælde, hvor der virkelig maa siges at være en begrundet Anledning til at foretage en Anke, foreslaas det, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Kendelse bør kunne paaankes, skal afgøres af et Ankenævn, bestaaende af 3 juridisk uddannede Medlemmer, idet man dog foreslaar, at Ankenævnet ikke skal kunne modsætte sig, at Pensionsspørgsmaalet paaankes, altsaa det Spørgsmaal, jeg nævnte før, om der kan gives en nedsat Pension, hvis Højesteret har afgjort, at der ikke kan gives ordinær Pension.

Jeg kan oplyse, at Finansministeren har forhandlet om Lovforslaget med Repræsentanter for Tjenestemændenes 3 Centralorganisationer samt med Repræsentanter for Danmarks Lærerforening. Disse Repræsentanter stillede sig alle paa det Standpunkt, at de ikke fandt det opportunt at gennemføre et Lovforslag om en Appellinstans nu, vel særlig begrundet i, at der nu var gaaet saa lang Tid, og tillige med den Begrundelse, at man af Hensyn til Roen i Tjenestemandskredse nu ønskede en endelig Afslutning paa disse Sager. Organisationsrepræsentanterne har dog tilføjet, at Organisationerne selvfølgelig, for saa vidt Løven maatte blive gennemført, vilde medvirke til Udpegning af Organisationsrepræsentanter i Ankeinstansen. Uanset det Standpunkt, som Organisationerne saaledes har indtaget, og uanset det Syn, de saaledes har gjort gældende med Hensyn til selve Problemet om en Ankeinstans i Dag, har Ministeriet alligevel, ikke mindst i Betragtning af, at et Udvalgsflertal, udpeget af det andet høje Ting, er gaaet saa stærkt ind for en Ankeinstans, ment at burde fremsætte Forslag om en saadan.

Der kan vel ogsaa med Rette rejses det Spørgsmaal, om man ikke netop ved at oprette en saadan Ankeinstans har mest Mulighed for at skabe Ro i Tjenestemandskredse, saa at Diskussionen om de afsagte Domme kan ophøre. Personlig synes jeg, og det er altsaa ogsaa Finansministerens og Ministeriets Syn paa Sagen, at i hvert Fald hvor det drejer sig om Afskedigelse af en Tjenestemand fra en Stilling, drejer det sig om et saa alvorligt Indgreb i hele den paagældendes Tilværelse, at det er et naturligt og et retfærdigt Krav, der imødekommes, at man lader ham faa Adgang til at faa Sagen prøvet for en højere Instans.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Alfred Kristensen: Jeg har med Interesse paahørt den højtærede Justitsmi-